

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 2501

Doknr.
223531

Dato
26-06-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 28. februar 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 381 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 381:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 6. februar 2020 Mette Friis, Slangerup, om serviceloven, jf. SOU alm. del - bilag 184.”

Svar:

For så vidt angår tilrettelæggelse af hjælp til mennesker med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne er kommunalbestyrelserne forpligtet til at sikre, at der ydes en sammenhængende og helhedsorienteret indsats, der modsvarer den enkeltes behov.

Det fremgår af servicelovens § 1, at formålet med hjælp efter loven er at fremme den enkeltes muligheder for at udvikle sig og for at klare sig selv eller lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten. Det fremgår yderligere af servicelovens § 81, at formålet med servicelovens voksenbestemmelser bl.a. er at yde kompensation, omsorg og pleje. Kommunalbestyrelsens vurdering af hjælp og støtte til den enkelte skal tage udgangspunkt i lovens formål.

Hjælp efter serviceloven skal tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte. Kommunalbestyrelsen har ligeledes et løbende ansvar for at følge op i de enkelte sager og tilpasse hjælpen efter modtagerens behov.

Kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning.

Til brug for besvarelsen af hvorvidt der er hjemmel til at udmåle timer til psykisk omsorg og hjælp til vedligeholdelse af psykisk funktionsniveau i udmålingen af henholdsvis hjemmehjælp efter § 83, afløsning og aflastning efter § 84 og genoptræning efter § 86, er der indhentet en udtalelse fra Sundheds- og Ældreministeriet, som oplyser følgende:

”Målgruppen for hjælp efter servicelovens § 83 er personer, som på grund af midlertidig eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre konkrete opgaver i forhold til personlig pleje, praktiske opgaver i hjemmet samt madlavning.

Tilbud efter § 83 skal bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Efter servicelovens § 84, stk. 2 kan der ligeledes tilbydes ophold til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i en periode har et særligt behov for omsorg og pleje.

Efter servicelovens § 86, stk. 2 skal kommunalbestyrelsen ligeledes tilbyde hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.

Hvorvidt der konkret kan bevilges hjælp i den enkelte sag, efter ovenstående regler, vil afhænge af en konkret og individuel vurdering af den enkelte borgers behov.”

Om muligheden for at bevilge timer til psykisk omsorg og hjælp til vedligeholdelse af psykisk funktionsniveau i udmålingen af socialpædagogisk støtte efter § 85 kan jeg oplyse, at det af vejledning om socialpædagogisk bistand mv. blandt andet fremgår, at socialpædagogisk bistand kan bestå af hjælp, rådgivning, støtte eller omsorg, således at den pågældende kan leve et liv på egne præmisser. Socialpædagogisk bistand kan ligeledes bestå af oplæring i eller genoptræning af en række færdigheder, som sætter den pågældende i stand til at leve et så selvstændigt liv som muligt. Indsatsen tager sigte på, at den enkelte kan bevare eller forbedre sine psykiske, fysiske eller sociale funktioner. Socialpædagogisk bistand kan ydes som et element i et samlet tilbud om bl.a. rådgivning, støtte, hjælp til pleje, behandling, træning eller ledsagelse til personer uanset deres boform.

Det anføres i bilag 184, at det opleves, at mennesker med en hjælperordning efter § 95, stk. 3, alene bevilges personlig pleje og praktisk hjælp. Hertil kan jeg oplyse, at det af vejledning om kontant tilskud til ansættelse af hjælpere og borgerstyret personlig assistance blandt andet fremgår, at udgangspunktet for udmålingen af hjælp efter servicelovens § 95 er servicelovens § 83 om praktisk og personlig hjælp og pleje og § 84 om afløsning og aflastning. Kommunerne skal, når de træffer afgørelse om hjælp efter § 95 forholde sig til behovet for praktisk og personlig hjælp og pleje samt behovet for afløsning og aflastning. Hjælp efter § 95 kan desuden kombineres med andre former for hjælp, som f.eks. ledsageordning efter servicelovens § 97 eller socialpædagogisk bistand efter servicelovens § 85.

Om definitionen af overvågning i hjælperordninger efter servicelovens § 96 kan jeg oplyse, at overvågning efter Ankestyrelsens principafgørelse 63-15 omfatter den situation, hvor hjælperen alene iagttager borgeren, men ikke udfører hjælpeopgaver. Af samme principafgørelse fremgår, at hjælpen ved overvågning alene har til formål, at hjælperen skal holde øje med borgeren og reagere på eventuelle hjælpebehov.

Med venlig hilsen
Astrid Krag